

okolja s pomočjo čutil, medtem ko gre pri intuitivnem tipu za celovit, holističen način sprejemanja informacij z upoštevanjem hipotetičnih možnosti namesto dejanskih dejstev.

2. način, kako subjekt ovrednoti informacije. Tudi tu ločimo dva tipa, thinking in feeling tip. Za ovrednotenje z razumom, razmišljanjem (thinking) je značilen logičen, sistematičen, brezoseben pristop, pri čustvenem (feeling) ovrednotenju pa prevladuje moralističen, humanističen pristop.

Drugi eksperiment je koncipiran identično enako kot prvi, le da so informacijske enote sestavljene iz grafičnih zapisov (figur) in števil. S tem bi bila zaključena prva faza raziskav v okviru projekta Informacijski sistemi za podporo odločanja.

3.2. Cilji

3.2.1. Namenski:

Zakovitosti procesa odločanja, ki je tipična človekova aktivnost, so v literaturi dobro poznane, raziskane in obdelane. Manj pa so znane relacije med odločitvijo in podlago za odločanje - informacijo, čeprav je splošno znano (in je tudi dokazljivo), da so zaradi slabih in pomanjkljivih informacij odločitve nekvalitetne ali napačne. Za mlado državo kot je Slovenija, ki se kot samostojen državni subjekt skuša vključevati v mednarodne gospodarske, znanstvene in kulturne tokove, in ki se šele uči, kako naj preživi in se razvija v pogojih tržnega gospodarstva in mednarodne konkurence, imajo lahko nekvalitetne, nepravilne, ali celo napačne odločitve na različnih ravneh odločanja, zelo škodljive, pa tudi katastrofalne posledice.

Subjekti, ki sprejemajo odločitve, imajo svoje subjektivne lastnosti in tudi različno - subjektivno - sprejemajo in vrednotijo informacije. Informacijski sistemi pa pripravljajo informacije enako, ne glede na subjektivne razlike med uporabniki informacij. Zaradi tega je tudi vpliv iste informacije na kvaliteto odločanja pri različnih tipih subjektov seveda različen.

Z raziskavo Informacijski sistemi za podporo odločanja želimo v prvi fazi ugotoviti, kakšna je struktura tipov potencialnih nosilcev odločanja v našem prostoru in kako se posamezni tipi odzivajo na različne informacije. Na ta način bi lahko ugotovili določene vzorce obnašanja ali celo zakonitosti sprejemanja informacij pri različnih subjektih. Ta spoznanja pa bi kasneje, v naslednjih fazah projekta uporabili pri oblikovanju osnov za načrtovanje in gradnjo informacijskih sistemov po meri uporabnika. To bi bila zadostna osnova za pilotsko študijo izgradnje sistema za informacijsko podporo odločanja, ki bi bil prilagojen konkretnemu nosilcu odločanja na izbranem položaju v našem gospodarskem ali širše družbenem prostoru. Pripomniti pa je treba, da takšna konkretna naloga presega okvire tega projekta, in bi se morala izvajati samostojno, izven tega projekta.